

ଲୋକପ୍ରଦର୍ଶନ କଳାରେ ତୁଂପା ପରିବେଷଣ : ଏକ ଅନୁଶୀଳନ

କୁନା ଜେନା

ସଂକ୍ଷିପ୍ତସାର :

ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ନଳରୂପୀ ବକ୍ଳ ଏବଂ ପୋଲା ବାଉଁଶ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନବ ମୂର୍ତ୍ତିନା ସୃଷ୍ଟି କରି ଦର୍ଶକ ଆଦୃତ ଲାଭ କରାଯାଇଥାଏ । ଗଂଜାମ ଏବଂ ନୟାଗଡ଼ର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ତୁଂପା ଆସର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତକର କବି କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାସକାଠି ଓ ପାଲା ଆଦି ଗାୟକମାନେ ଏହି ଆଦି ରସାତ୍ମକ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମ ଆଧାରିତ ସଂଗୀତ ପରିବେଷଣ କରି, ଏଭଳି ଏକ ଲୋକକଳାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାୟ ରଖି ପାରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରମୁଖ ଶବ୍ଦାବଳୀ :

ଗଣିଆ, ନଳରୂପୀ ,ବକ୍ଳ, ଡେକ, ପରିବେଷଣୀୟ, ଲୋକବାଦ୍ୟ, ଘଷଣ, ଠେକିଆ ।

ଉପକ୍ରମ : ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଶ୍ୱଜନ ବିଦିତ । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜାମର ପାରଂପରିକ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଛି, ଲୋକନୃତ୍ୟ, ଲୋକବାଦ୍ୟ, ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଅନ୍ୟତମ । ଆଦିବାସୀ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ସହିତ ଏହି ଲୋକବାଦ୍ୟ ବେଶ ପରିଚିତ । ହୃଦୟରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଥିବା ଭାବକୁ ସଙ୍ଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଗୀତର ରୂପଦେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ, ଘୁଡୁକି, ଦାସକାଠୀ, ଶିଙ୍ଗା, ଧୁମସା, ମାଦଳ ଓ ଗୋପାୟତ୍ର ଭଳି ଲୋକବାଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ । କେବଳ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ ଏହି ଲୋକବାଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜାମ ତଥା ନୟାଗଡ଼ ଅଂଚଳରେ ପାରଂପରିକ ସଙ୍ଗୀତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ରୂପେ ‘ତୁଂପା’ର ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଅଛି । ଏହି ‘ତୁଂପା’ ଆଧାରିତ ସଙ୍ଗୀତ ରଚନା କରିଥିଲେ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତକର କବି କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥ । ଏହି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସଙ୍ଗୀତ ବୋଲା ଯାଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ କୁହାଯାଏ ।

ବାଦ୍ୟ ନିର୍ମାଣ: ଯେଉଁଦିନ ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ ପାଇଁ ଠିକ ହୁଏ ସେଦିନ ଆଠରୁ ଦଶଜଣ ପ୍ରାୟ ଲୋକ ଭେଣ୍ଡିଆମର୍ଦ୍ଦନ ବା ରାଜମଇ ବୃକ୍ଷର ବକ୍ଳ(୧) ନିବୃତ କରି ଆଣିଥାନ୍ତି । ସେହି ନଳରୂପୀ ବକ୍ଳ ହେଉଛି ‘ତୁଂପା ବାଦ୍ୟ’ । ଛେଲିକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଗୋଟି ଠେକା ସେଇ ବୃକ୍ଷକୁ ବାନ୍ଧି ମୋଡ଼ାଯାଏ । ଗଛରୁ ଛାଲିକୁ ବାହାର କଲାପରେ ସେଥିରେ ପତ୍ରକୁ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦିଆଯାଏ । ଏହି ବାଦ୍ୟକୁ କେବଳ ବର୍ଷା ଦିନରେ ବାହାର

ଯୋଗାଯୋଗ :

କୁନା ଜେନା, ଅଧ୍ୟାପକ,

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ବିଜ୍ଞାନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଖଲ୍ଲିକୋଟ, ଓଡ଼ିଶା

Email : kunajena799@gmail.com

ORCID ID : <https://orcid.org/0009-0003-8174-9514>

This is an open access journal, and articles are distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial Share Alike 4.0 License, which allows others to remix, tweak, and build upon the work non commercially, as long as appropriate credit is given and the new creations are licensed under the identical terms.

For reprints contact: pracheepatrika@rediffmail.com

ପ୍ରାପ୍ତି ସମୀକ୍ଷିତ ଗୃହୀତ ପ୍ରକାଶିତ
୫.୦୫.୨୦୨୫ ୧୨.୦୭.୨୦୨୫ ୨୬.୦୭.୨୦୨୫ ୧.୦୮.୨୦୨୫

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ କିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରିବେ : ଜେନା, କୁନା; ୨୦୨୫ । ଲୋକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଳାରେ ତୁଂପା ପରିବେଷଣ : ଏକ ଅନୁଶୀଳନ । ବାସ୍ତବତାର ପରିପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀ । ଭାଗ : ୧୧, ସଂଖ୍ୟା : ୫; ପୃଷ୍ଠା : ୪୩-୪୫ ।

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ଅନ୍ତର୍ଜାଲରେ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ

Quick Response Code:

Available online at :

<https://pracheenews.com/>

DOI :

<https://doi.org/10.5281/zenodo.16919412>

Article No - BPP00324

କରାଯାଏ । କାରଣ ଛାଲିତଳେ ଥିବା ଲାଲଅଂଶ ଏହି ଦିନରେ ଅଧିକ ବାହାରୁଥିବାରୁ ମଞ୍ଜୁ ଅଂଶକୁ ଅଲଗାକରିବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଗଞ୍ଜାମରେ ଏହି ବାଦ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ବାଉଁଶ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ୧୦ ଗଣ୍ଡିଆ ଲମ୍ବ ବାଉଁଶକୁ କାଟି ତାକୁ ପାଳ ନିଆଁରେ ସେକାଯାଏ । ସେହି ସେକା ଯାଇଥିବା ବାଉଁଶକୁ ଦଶଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକାଯାଇ ଦଶଦିନ ଶୁଖାଯାଇ ବାଉଁଶରେ ଥିବା ଗଣ୍ଡି ଗୁଡ଼ିକୁ କଣା କରାଯାଇ ତୁଂପା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ।

ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ : ଷୋଡଶ/ସପ୍ତଦଶ ଶତକ ବେଳକୁ ତୁଂପା ଗଞ୍ଜାମ ଦିଗପହଣ୍ଡି ଅଂଚଳରେ ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଅର୍ଜନ କରିପାରିଥିଲା । ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଏହା ଦିଗପହଣ୍ଡି ଅଂଚଳରେ ବେଶପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ଠିକ ଭାବରେ ହେଉନଥିଲା, ସେତେବେଳେ କିଛି କଳାକାର ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଦେଇ ପାହାଡକୁ ଯାଇ ତୁଂପା ବାଦ୍ୟ ବଜାଉଥିଲେ । ବର୍ଷାର ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ତୁଂପା ବାଦ୍ୟର ନାଦରେ ଆକାଶରୁ ଝରିଆସେ । କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ ରାଜା ବା ଜମିଦାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଭୋଜିଭାତ କରି ତୁଂପା ନାମକ ବୀରବାଦ୍ୟା ବଜାଉଥିବାର ଜନଶ୍ରୁତି ରହିଛି । ଏହି ବାଦ୍ୟ ସହିତ କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥଙ୍କ ଛାନ୍ଦ, ଚଉପଦୀ ଓ ଚଉତିଶା ଗାନ କରାଯାଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ବାଦ୍ୟ: ଯେତେ ପ୍ରକାର ଲୋକବାଦ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟବହୃତ ସେଥିରୁ ଅଧିକାଂଶ ନଟଦେବତା ଶିବଙ୍କଠାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ବିଭିନ୍ନ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଅଂଚଳଭେଦରେ ଏହି ଲୋକବାଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ରହିଛି, ଯେପରିକି ମାଙ୍ଗଳିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କିମ୍ବା ସାଂସ୍କୃତିକ । ଏହି ଲୋକବାଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକକୁ ପ୍ରାୟ ଚାରୋଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରିପାରିବା ଯଥା- ତଡ଼-ତାର, ଅବନନ୍ଧ, ଶୁଷୁରି ଓ ଘନ । ପ୍ରଥମ ହେଲା ତାର; ଘୋଡାବାଳକୁ ଘର୍ଷଣ କରି ଯେଉଁ ବାଦ୍ୟ ବଜାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ କେନ୍ଦରା, ଘୁଡୁକି, ତେକା ଏବଂ ବୁଇଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ବାଦ୍ୟ ହେଲା ଦୁଇ କିମ୍ବା ଏକ ପାଖରେ ଚମଡାର ଆବରଣ କରାଯାଇ ହାତ କିମ୍ବା ବାଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟ ବଜାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କାହାଳୀ, ଶଙ୍ଖ, ଶିଙ୍ଗା, ବଂଶୀ, ଓ ମହୁରି ଇତ୍ୟାଦି । ଏବଂ ଧାରୁ କିମ୍ବା କାଠରେ ନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଯାହାକୁ ପିଟିପିଟି ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ, ଯଥା- ଝାଞ୍ଜ, ଘଂଟି, ଘଂଟ ଓ ଦାସକାଠିଆ ଇତ୍ୟାଦି । ତୁଂପା ହେଉଛି ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଯାହାକୁ ପିଟି ଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ । କେବଳ ଏହାରି ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରାଯାଏ ତାହା ନୁହେଁ ଏଥିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ବାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-ମୃଦଙ୍ଗ, ତୋଲ, ତାଲ, ବଂଶୀ, ମର୍ଦ୍ଦଳ ଓ ଇତ୍ୟାଦି ୧୬ ପ୍ରକାରର ବାଦ୍ୟ । ପୂର୍ବରୁ ଏଥିରେ ୩୬

ପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବାର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦଧିବାମନ ତୁଂପା ବାଦ୍ୟ କଳାକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । (୨)

ପରିବେଷଣ କଳା: ତୁଂପା ପରିବେଷଣ ସାଧାରଣତଃ ବର୍ଷାଦିନ ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଠେକିଆ ସାହାଯ୍ୟରେ ନଳାକୃତି ବାଉଁଶକୁ ରଖି ଝୁମୁକାଲଗା କାଠିରେ ପ୍ରହାରକରି ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ଦୁଇଟି କିମ୍ବା ତିନୋଟି ବାଡ଼ିରେ ସେହି ନଳାକୃତି ବକଳକୁ ଝୁଲାଇ ବାଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରାଯାଏ । ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପେଟୁ ଲୋକ ପେଟକୁ ଲଗାଇ ପୁଣି ଛାଡ଼ିବାର ନିୟମଥାଏ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ମଧୁରଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟିହୁଏ । ମୁଖ୍ୟ-ଗାୟକ ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ ଗାଇବାପରେ ପାଲିଆମାନେ ଏହାକୁ ଅନୁଗରଣ କରିଥାନ୍ତି । ପରିବେଷଣ ପାଇଁ ୧୮ ଜଣ କଳାକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଠଜଣ (ଶିଶୁକାଠ)ବାଦକ, ଦୁଇଜଣ ଗାୟକ, ଦୁଇଜଣ ନର୍ତ୍ତକୀ, ଦୁଇଜଣ ପେଟୁଆ ବାଦ୍ୟକାର, ଚାରିଜଣ ଅନ୍ୟ ବାଦକ ଏହି ତୁଂପା ବାଦ୍ୟକୁ ପରିବେଷଣ କରିଥାନ୍ତି । ଝରଣା କୁଳର ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ପରିବେଷଣରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଆସରକୁ କୁହାଯାଏ ‘ତୁଂପା ମଉଲି’ ।

ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତର ତାଳ: ଏହା ହେଉଛି ଏକ ତାଳବାଦ୍ୟ । ଏହି ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ତାଳର ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯଥା:- ‘ଚାଲି’ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ‘ଖେମଟା’ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ଜାଗାରେ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

(କ) ଚାଲି ତାଳ:

ତାରି ଖିଟା ତାକ୍‌ଝିଣା – ତାରି ଖିଟା ତାକ୍‌ ଝିଣା
ଝେଣାକ୍‌ଝେଣାକ୍‌ଝେଣା – ତାରି ଖିଟା ତାକ୍‌ ଝିଣା
ଝେଣା ଖିଟା ତା
ଝେଣା ଖିଟା ତା
ଝେଣା ଖିଟା ତା
ତା ତା ତା ଝିଣାଖିଟା ତା ।

(ଖ) ଖେମଟା ତାଳ:

ତାରି ଖିଟା ଝିଣା ତାରି ଖିଟା ଝିଣା
ତାରି ଖିଟା ଝିଣା ତାରି ଖିଟା ଝିଣା
ଝେଣାଖିଟା ଝେଣାଖିଟା ଝେଣାଖିଟା ତା
ତା ତା ଝେଣାଖିଟା ତା ।

ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ:

କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥ:

ଗିରୀମ୍ବନ କାଳେ ଧନ,

ଗିରିସମ କୁଚେ ଲେପି ଚନ୍ଦନ,
ଯାଇଫୁଲରେ, କରୁଥାଉ ଆଲିଙ୍ଗନ ।
ଘନସାର ମୋ ହୃଦରୁ,
ଘନସାରକେଶୀ ଝାଡ଼ି ଦେଇ କରି,
ଯାଇଫୁଲରେ, ଗାତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁ । (୩)

ତୋ କୁତ ତ କରକଣି,
ସବୁ ଗୁମାନ ଆଉ କେତେବେଳକୁ, ମୋ ନିଆଳୀ,
ଥରେ ମୋହ କରେ କଷ ।
ତୁମ୍ଭନେ କଲେ ଶରଧା,
ଚରଣଠାରୁ କବରୀୟାଏ ତୋର, ନୋ ନିଆଳୀ,
କାହିଁ ପୁରୀ ନାହିଁ ସୁଧା । (୪)

କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ‘ଯାଇଫୁଲ
ତୁଂପା ଚଉତିଶା’ ଓ ‘ନିଆଳିଗଉଆ ତୁଂପା’ ଦୁଇଟି ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ
ପ୍ରେମ ଆଧାରିତ ଗୀତ । ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ତୁଂପାରେ ଆଦି ରସାତ୍ମକ
ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗୋପପୁର କାଳିନ ପ୍ରେମଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୨) କବି ଗଦାଧର ସିଂହସାମନ୍ତ:

ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତରେ ବଳୀ ଝୁଂପା ଝାଙ୍କେ ଚିଲୁ ଚାଳି
ହର୍ମ୍ୟ ସରୋବରେ ରମ୍ୟ କେଳି କରେ ସେ କି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମରାଳି ।
ସହଜେ ହୋଇଛି ଘନ ଯାମିନୀ ଚହଟଇ ଝଟଝଟ ଦାମିନୀ
ଦମ୍ଭଳି ଗମ୍ଭୀର ନାଦରେ ଦର୍ଦ୍ଦପୁର ନିଃସ୍ଵନ ଦେଇଛି ଝାଳି ।
କଣ୍ଠରବା ମଧ୍ୟା ଅପସରକୁ କି ଠିକେ ଦେଇଛି ପିଠି ଭରକୁ
ବଜାଇ ଝମକ ଝଳି ଝକମକ ଦାନ୍ତୀ ଦନ୍ତ ରାମତାଳି । (୫)

ଏହା ହେଉଛି କବି ଗଦାଧର ସିଂହସାମନ୍ତଙ୍କ ତୁଂପାର
ଶୀର୍ଷକ ସଙ୍ଗୀତ । ରାଧା ଓ ସଖୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଷା କାଳରେ
ନିଜେ ତୁଂପା ପରିବେଷଣ କରିବା ବିଷୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଏହି
ଗୀତଟି ରଚିତ ।

ମିଳିଥିବା ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷକଲେ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ତୁଂପାରେ ଆଦିରସ ବା ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ
ଆଧାର କରି ରଚିତ କିନ୍ତୁ ରାଜା ନଟବର ସିଂହସାମନ୍ତଙ୍କ ଲିଖିତ
ରସାମଣ୍ଡନା ଗୀତଟି ବିରରସ ଆଧାରିତ । ଦେବୀ ସର୍ବମଙ୍ଗଳାଙ୍କ
ନିକଟରେ ସେ ନିଜର ସର୍ବସ୍ୱ ସମର୍ପିଦେଇ ଜଣାଣଟି ଗାନ
କରିଛନ୍ତି ।

ଜେନା: ଲୋକପ୍ରଦର୍ଶନ କଳାରେ ତୁଂପା ପରିବେଷଣ : ଏକ ଅନୁଶୀଳନ

ଷୋଡଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତୁଂପାର ଆଦର
ବଢିବାରେ ଲାଗିଛି । ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡି ରାଜା ଗଜପତି ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ
ଦେବ, କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥ, ଘୁମୁସର ରାଜା ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ,
ଖଣ୍ଡପଡାର ଗଦାଧର ସିଂହସାମନ୍ତ ଆଦି ଏହାକୁ ନେଇ ପରିଚିତ
କରିଛନ୍ତି । ବଳଦେବଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକ
ହେଲା- ଯାଇଫୁଲ ତୁଂପା, ନିଆଳିଗଉଆ ତୁଂପା, ଛୋଟ ତୁଂପା ।
ଗଦାଧର ସିଂହସାମନ୍ତଙ୍କ ‘ତୁ ବୋଲେ ସଖି ଝେଣାଖିଟା ତାରେ’,
‘ସୁନ୍ଦର କୁଛ କୁମ୍ଭ ଯୁଗଳ ମାଣ୍ଡି କୁସୁମ ହରେ’, ‘ଶ୍ୟାମ ଫେରିଯା
ହେ’, ‘କାମନାଟି ପୁରିଲାଣି’, ‘ସରି ହେବିକିରେ ତତେ
ଜୀବଧନ’, ଓ ‘ତୁଂପା ସଙ୍ଗୀତରେ ବାଳୀ ଇତ୍ୟାଦି ଜନ ଆଦୃତି
ଲାଭ କରିପାରିଛି ।

ଉପସଂହାର:

ଏହି ମନୋରଂଜନ ଧର୍ମୀ କଳା ଓ ବିଦଗ୍ଧ ପରିବେଷଣୀୟ
ସଙ୍ଗୀତ ସମିଶ୍ରଣରେ ତୁଂପା ଜନମାନସରେ ପରିଚିତ ହୋଇ
ରହିପାରିଛି । ସ୍ଵର୍ଗତ ରଘୁନାଥ ନନ୍ଦ, ଭିକାରି ବେହେରା,
କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ଦାସ, ସୋମନାଥ ମହାପାତ୍ର, ବୀରନାଥ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ଆଦି ଏହାକୁ ଜୀବିତ ରଖିପାରିଛନ୍ତି । ଗଞ୍ଜାମର ଦଧିବାମନ ତୁଂପା
ବାଦ୍ୟ କଳାକାରମାନେ ଏବେବି ଏହାକୁ ନେଇ ଜନମାନସରେ
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମ ସ୍ଵାକ୍ଷରର ପ୍ରଦର୍ଶନଧର୍ମୀ ଲୋକକଳାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଜାଇ
ରଖିପାରିଛନ୍ତି ।

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥସୂଚୀ :

୧. ପଟ୍ଟନାୟକ କାଳୀଚରଣ, କୁମ୍ଭାର ଚକ, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ,
କଟକ ଷ୍ଟୁଡେଂଟ ଷୋର, ବାଲୁବଜାର, କଟକ,- ୧୯୭୫ ।
୨. କ୍ଷେତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ - ସୌଜନ୍ୟ- ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦଧିବାମନ ତୁଂପା
ବାଦ୍ୟ କଳାକାର, ଦିଗପହଣ୍ଡି, ଗଞ୍ଜାମ ।
୩. ଡକ୍ଟର କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରା, କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ, ପ୍ରଥମ
ସଂସ୍କରଣ, କଟକ ଷ୍ଟୁଡେଂଟ ଷୋର, ବାଲୁବଜାର, କଟକ,-
୧୯୯୮ ।
୪. ଡଃ ତ୍ରିନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ, କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ, ନୂତନ ମୁଦ୍ରଣ
ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷୋର, କଟକ,- ୨୦୧୦ ।
୫. ସିଂହସାମନ୍ତ ଗଦାଧର, ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରଂତାମୃତ, ୧ମ ଭାଗ,
୧୯୬୨ ।

